

گزارش اهل قلم

همچنان هجوم! همچنان سرکوب!

کانون نویسندگان ایران

چهارشنبه ۷ اسفند ۱۳۸۷

مردم شریف ایران

هجوم و سرکوب در مقابل خواسته‌ها و اعتراض‌های برحق قشرهای مختلف مردم برای قدرت‌مداران به روشی همیشگی تبدیل شده است. در چندین ماه اخیر، با بحرانی‌تر شدن اوضاع اقتصادی و اجتماعی در داخل کشور و در سطح جهان، بار دیگر موج جدیدی از سانسور و ممنوعیت، احضار، دستگیری، بازداشت و صدور احکام سنگین و اجرای روزافزون احکام اعدام برای مقابله با پیامدهای بحران هر دم فزاینده به راه افتاده است. طرفه آن که در کنار این اقدام‌ها، صاحبان قدرت می‌کوشند اسناد و مدارک سرکوب‌های قبلی را از میان ببرند.

گورستان خاوران یکی از این اسناد است. طراحان و آمران و عاملان قتل‌عام دهه‌ی ۶۰ سعی دارند با تخریب و تغییر وضعیت این گورستان، رد پای خود را در کشتار نسلی از زندانیان سیاسی و عقیدتی پاک کنند و پرونده‌ی جنایت خود را به محاق فراموشی بسپارند. در پی این خیال، بخش‌هایی از گورهای فردی و جمعی گورستان خاوران تخریب و تسطیح و خاک‌ریزی شده است. زیر و رو کردن این گورستان به منزله‌ی از میان بردن آثار جرم و جنایت است و برگه‌ی دیگر بر پرونده‌ی مجرمان می‌افزاید. کانون نویسندگان ایران خواهان واگذاری گورستان خاوران به خانواده‌های کشته‌شدگان و بررسی این کشتار در محکمه‌ای مردمی و عادلانه است.

سانسور کتاب‌ها، لغو امتیاز نشریات، فیلتر کردن سایت‌های اینترنتی و تهدید کاربران سایت‌ها در ماه‌های اخیر شدت یافته است. چهار نفر از وبلاگ‌نویسان، که چند سال پیش بازداشت و سپس آزاد شده بودند، به تازگی حکم زندان دریافت کرده‌اند. سانسور در سینما و تئاتر که تاکنون بیش‌تر توقیف و عدم صدور مجوز اکران بود به جایی رسیده که برخی نمایش‌ها برای گریز از سانسور به زبان انگلیسی به اجرا در می‌آیند! عرصه‌ی تالیف شعر و داستان چندان تنگ شده که بعضی از نهادهای فرهنگی امسال قادر به انتخاب کتاب سال خود نشدند. و به این وضعیت، ترجمه‌های کرایه‌ای به منظور چهره‌سازی از نویسندگان حکومتی در خارج از کشور را نیز بیافزایید تا ابعاد وحشتناک این قلع و قمع فرهنگی بهتر به تصور درآید. قلع و قمع‌ی که قرار است با گذاشتن شاعران و نویسندگان و هنرمندان جشنواره‌ی در جلوی صحنه‌های نمایشی بزرگ شود.

از سوی دیگر، بر میزان احضارها و بازداشت‌ها افزوده شده است. در چند ماه اخیر تنی چند از اعضای کانون نویسندگان ایران- محمود دولت‌آبادی، فرزانه آقایی‌پور، مجید امین‌موید، ناصر زرافشان، فرخنده حاجی‌زاده و حسن صانعی- توسط نیروهای امنیتی بارها احضار شدند و ساعت‌ها مورد بازجویی قرار گرفتند. و هنوز زمان زیادی از صدور حکم سنگین زندان برای یوسف عزیزی بنی‌طرف نگذشته بود که محسن حکیمی یکی دیگر از اعضای کانون

و از فعالان جنبش کارگری بازداشت و پس از تحمل حدود دو ماه زندان با وثیقه‌ی سنگین آزاد شد. در همین دوره برای پنج نفر از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه، که هیچ جرمی جز دفاع از معیشت و حق تشکل خود نداشته‌اند، حکم زندان صادر شد. دانشجویان در دانشگاه‌های مختلف کشور مورد یورش و بازداشت قرار گرفتند. فشار بر اقلیت‌های مذهبی نیز نمونه‌ی بارز دیگری از تفتیش و سرکوب عقیده است که دامنه‌ی آن در ماه‌های اخیر افزایش یافت. در این میان بی‌پناهان و گمنامان معترض سخت‌تر کیفر شدند، که عالیه اقدام دوست نمونه‌ی مثال‌زدنی از این بی‌پناهان معترض است. و این‌ها، همه، تنها گوشه‌هایی از هجوم و سرکوب گسترده در چند ماه اخیر به شمار می‌آید.

کانون نویسندگان ایران، بنا بر اصل اول منشور خود، مدافع آزادی اندیشه و بیان برای همگان بی هیچ حصر و استثناء است. آزادی بیان تنها آزادی ابراز عقیده از راه گفتار و نوشتار نیست، بلکه هر شیوه‌ای که بیان‌گر احساس و عقیده افراد باشد در مقوله آزادی بیان می‌گنجد. از این رو، کانون نویسندگان ایران تمامی موارد بالا را از مصداق‌های سرکوب آشکار آزادی اندیشه و بیان از سوی حاکمیت می‌داند و آن را محکوم می‌کند.

کانون نویسندگان ایران

۵ اسفند ۱۳۸۷